

Visumā un okeānā – tepat Kuldīgā!

Nu, kurš tad kaut reizi nav pabijis Kuldīgā? Kurzemnieku galam, šķiet, pat tāds kā nepiedienīgs jautājums. Eiropas platāko ūdenskritumu – ar lecošām zivīm vai bez tām – gan jau ir redzējis teju ikviens. Tāpat kā būdijis vecpilsētas viegli apredzējušo, toties autentisko un UNESCO novērtēto šarmu.

Šoreiz gan vairāk par iespaidiem tādā pavisam nelielā izbraucienā uz šo reģiona pērli. Un, kas ne mazāk svarīgi, – tā sauktajā nesezonā un laikā, kad tūristi pilsētu gluži apkārt negāž.

Pirms ceļam apauties...

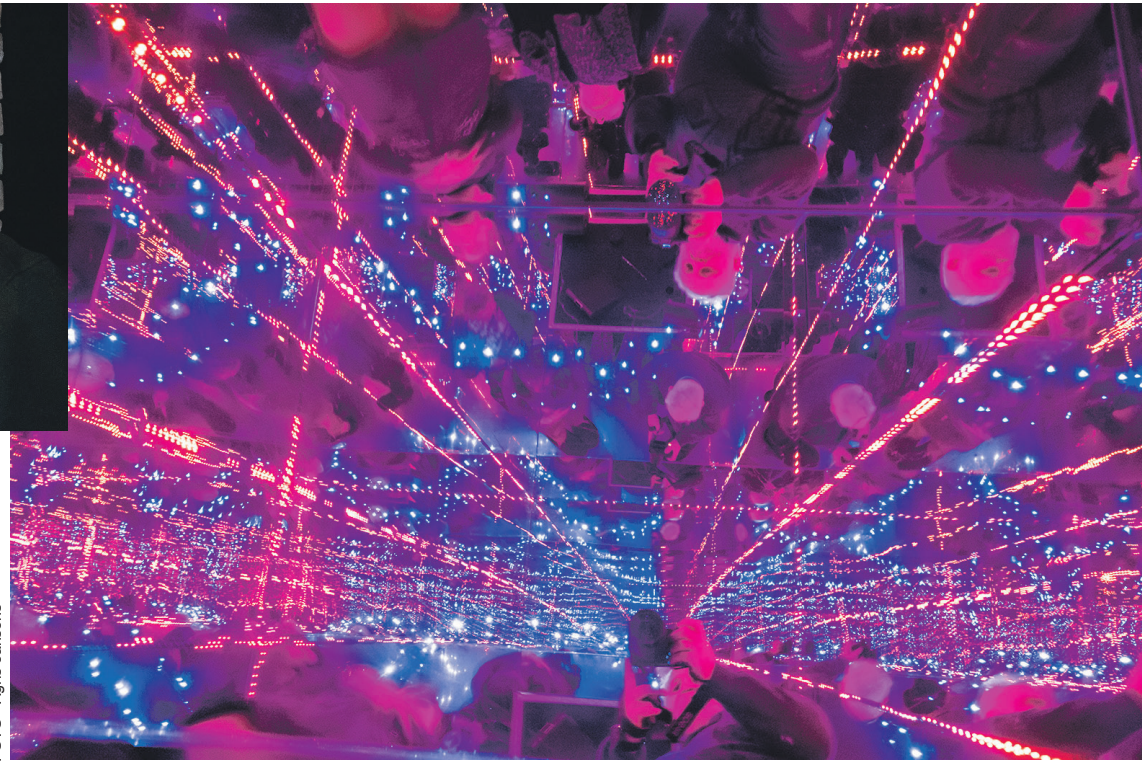
Lai uzreiz neuzzīmētu ainu vien rožainos toņos, jāsāk ar to, ka tādi nesezonas izbraucieni tomēr mazliet jāpaplašina, īpaši, ja iecerēts iekļūt kādā objektā, ne tikvien tā – vienkārši pastaigāties Kuldīgā. Tas tādēļ, ka liela daļa objektu, ieskaitot arī dažu labu restorānu, šobrīd vēl strādā nesezonas režīmā un ir atvērti vai nu konkrētās dienās, vai vispār – tikai nedēļas nogalēs. Mūsu pulciņa pieredze gan liecina, – ja esat tāda neliela grupa – līdz cilvēkiem desmit – un iepriekš esat pieteikušies, lielākoties nebūs jāsaskaras ar izslavēto kurzemnieku lepniību – kuldīdznieki labprāt atslēgs durvis tieši un ekskluzīvi tikai jums. Kas, protams, neizslēdz arī iespēju, ka tas izdevies vienkārši mūsu izcilo... pārliecināšanas spēju dēļ.

Vēl viena un būtiskāka piebilde. Ērtāk, protams, ir nokļūt līdz

Par «Visumnīcas» pirmsākumiem stāsta Ivars Verners

Kuldīgai ar savu personīgo auto. Orientēšanās pa pilsētu nav pārlietu sarežģīta un nesezonas laikā arī apstāšanās vietu atrašana tuvāk centram gan jau nebūs īpaši izteikta problēma. Vienīgi jāņem vērā, ka daudzviet vecpilsētas zonā ir vienvirziena kustība un arī dažas tādas "šaurās bezizejas", kur samainīties diviem transportlīdzekļiem nav iespējams, tādēļ jābrauc uzmanīgi – ar skatu mazliet tālāk pa ceļu uz priekšu. Un, ja nu ikuŗāt tā ir problēma, kas rada lieku stresu, neļaujot līdz galam baudīt pašu ceļojumu, var, protams, arī izvēlēties sabiedrisko transportu. Tas no Tukuma uz Kuldīgu kursē vairākas reizes dienā, katrā gadījumā darba dienās. Var izbraukt, piemēram, 9.50 (galā – pēc 11.00) un mājupceļam autobusā kāpt 17.25. Izmaksās tas vienai personai vien...*piecīti* jeb piecus eiro. Katrā gadījumā, tā vēstī «1188» ap-

«Visumnīcā» visuma ilūzija pienāk pavisam tuvu...

kopotā informācija, kuru noteikti pirms izbrauciena vispirms ieteicams precizēt. Kas zina – skolēnu brīvlaiks, svētku dienas, šoferu streiks vai citas ķibeles tieši jūsu izvēlētajā ceļojuma dienā nāk uz galvas.

Ieskatīties sevī – tā dziļi, dziļi!

Bet nu beidzot par pašu pieredzēto! Kaut Kuldīgā būtu ne vienu reizi vien, kaut kā šai vietai allaž tomēr paskriets garām. Iespējams, sava vaina arī tajā, ka vecpilsētas izkārtnes ir veidotas vienotā stilistikā, imitējot pagājušā gadsimta sākuma vai vēl senāku periodu, un, piemēram, nekādas mirgojošas neona zīmes, kas gribot negribot piesaista uzmanību, te, protams, nav. Toties mirgošana un gaismas pārpārēm ir tur iekšā – «Visumnīcā», kas atrodas Baznīcas ielā, Kuldīgā, iepretim dizaina veikaliņam «KUULD», kur, starp citu, var arī iegādāties arī kārotā objekta ieejas biļetes.

Kā stāsta pats šīs vietas saimnieks Ivars Verners, «Visumnīca» ir tāds kā kovidlaika projekts. "Klusajā laikā" satiekoties māksliniekiem, tai skaitā tiem, kam īpaši tuva gaisma un skaņa, telpas tika pārrādītas, radot iespaidīgu paplašinājumu vai – katrā gadījumā – prasmīgi veidotu ilūziju par to. Pat tēlaini pārstāstīt to, kas atrodas katrā ekspozīcijas telpā, nav īsti iespējams un, domājams, nav arī nepieciešams, lai nesabojātu pirmatklājēja prieku. Vēl jo vairāk tādēļ, ka «Visumnīcā» ik pa brīdīm kas pamainoties un nākotnē paredzēts arī varbūt vēl vairāk iet plašumā, – atklāj saimnieks. Bet nu iedzināšanai varam atklāt – te ir iespēja sastapties ar "Kosmosa izcelšanās" un baudīt "Zvaigžņu lietu", sajūsties kā 2000. gadu sākuma diskotēkā un ieskatīties dziļi pašam sevī, iespējams, iegūstot pavisam jaunu, iepriekš

nebaudītu pieredzi. Un, ja ar to vēl par maz, – tieši «Visumnīcā» iespējams radīt ļoti interesantas, pat unikālas pašbildes. Tā teikt, – viss laikmeta garā.

Kas jāņem vērā? Cilvēki, kuru vestibulārais aparāts strādā *mazliet garām*, varbūt šajā objektā sajūties īpaši divaini. Bet, ja mazliet pasēž un padomā, ka tevi taču te "tikai čakarē" (tie – saimnieka Igora vārdi!), domājam, ka ierobežojumi apmeklējumam īsti nav nekādi. Parasti «Visumnīcā» tiek pieņemtas grupas līdz sešiem cilvēkiem, lai gan mūsu pieredze liecina – saspiedies arī astoņi. Apmeklējums ilgs aptuveni 20–30 minūtes – atkarībā no tā, cik ilgi katrā zonā uzturēsieties. Apmeklējums izmaksās: pieaugušajiem – 7,50 eiro; senioriem, bērniem (6–12 g.v.) – 5,00 eiro, bērniem līdz 5 gadu vecumam – bez maksas. Rudens un ziemas sezonā (01.10.–31.03.) apmeklējums darba dienās jārezervē iepriekš: 26311310. Sestdienās: 11.00–18.00, svētdienās: 11.00–16.00.

Ne viss ir zelts, kas spīd

To, starp citu, var attiecināt uz pašu Kuldīgu – agrāko laiku Godingenu jeb "zelta pili". Latvija un Kuldīga tāpat ar zelta atradnēm lepoties, kā zināms, īsti nevar. Taču tāda – kā no zelta – vietējiem un garāmbraucējiem izskatījās savulaik uzslīetā Livonijas ordeņa pils, kurai izmantoja materiālus turpat no Ventas upes krastiem un kur akmeņos gan jau bija kādas mazliet spīdīgākas dzisliņas, kas saulē mirgo, un tādām viduslaiku vidusmēra ļautiņam saistās ar zeltu un bagātību. Kurš tad īsti tajos un vēlākajos laikos Kuldīgā bija

tas īstais bagātnieks, bet kuriem ne tik ļoti paveicās, to, starp citu, var uzzināt vēl vienā tūrisma objektā, kas tāpat iekārtojies Kuldīgas vecpilsētas ēkā un – «**Dzīvajā muzejā**». Tas ir mazliet vecāks par «Visumnīcu» – izveidots jau 2017. gadā ar ieceri stāstīt un rādīt pilsētas vēsturi mazliet atraktīvākā veidā, nekā tas ir tradicionālajos muzejos. Un to, ko sola, tas tiešām arī dara – visu ļauj piedzīvot *dzīvajā* – muzejā var gan kuģi uz «Tobago» pašūpoties, gan pašam pagriezt «mēra dzirnas», kas, kā uzzinājam, ir vēl viena no urbānajām leģendām. Protī, ir, kas stāsta, ka savulaik no mēra mirušos esot tiešām samaluši, lai gan, padomājot par šādu variantu tieši no praktiskā viedokļa, tas tomēr izklausās... maz ticami.

Kas jāņem vērā, apmeklējot «Dzīvo muzeju», – savu jutību pret jutīgām tēmām, tostarp jau minēto mēri. Ērtāks būs apmeklējums tieši nelielās cilvēku grupās, jo iespāidi atkarīgi no tā, kurā vietā, kurā telpā jūs atradīsieties. Un, jā, kaut gida stāstāmais jau it kā ir viens un tas pats, tomēr, droši vien gids no gida atšķiries. Novēlam, lai katram gadītos tikpat atraktīvs kā mūsu mazajai grupiņai! Ieeja muzejā: sestdienās un svētdienās no 11.00 līdz 16.00.

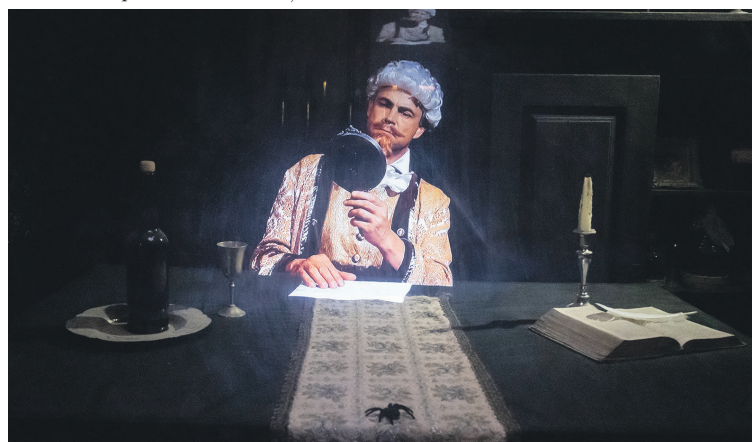
***

Tādā vienas dienas izbraucienā, ja vēl esat ielānojuši pusdienu pauzi, gan jau vēl labi, ja paspēsiet apskatīt Ventas rumbu un varbūt uzkāpt salīdzinoši jaunajā un slīpi stabilajā skatu tornī. Taču ko aplūkot un piedzīvot Kuldīgā ir daudz, kas gan ir jau citas reizes stāsts.

LIENA TRĒDE

Projekts tapis par valsts budžeta līdzekļiem sadarbībā ar laikrakstu «Saldus Zeme», «Druva», «Stars», «Rīgas Aprüņķa Avīze», «Rīgas Vilņi» un žurnāla «Patiesā Dzīve» izdevniecībām.

MAF
Mediju atbalsta fonds

Hercoga Jēkaba holograma iepazīst moderno pasauli Kuldīgas «Dzīvajā muzejā»

Inga Spēkaine savā pēdējā ekskursijā «Dzīvajā muzejā»